

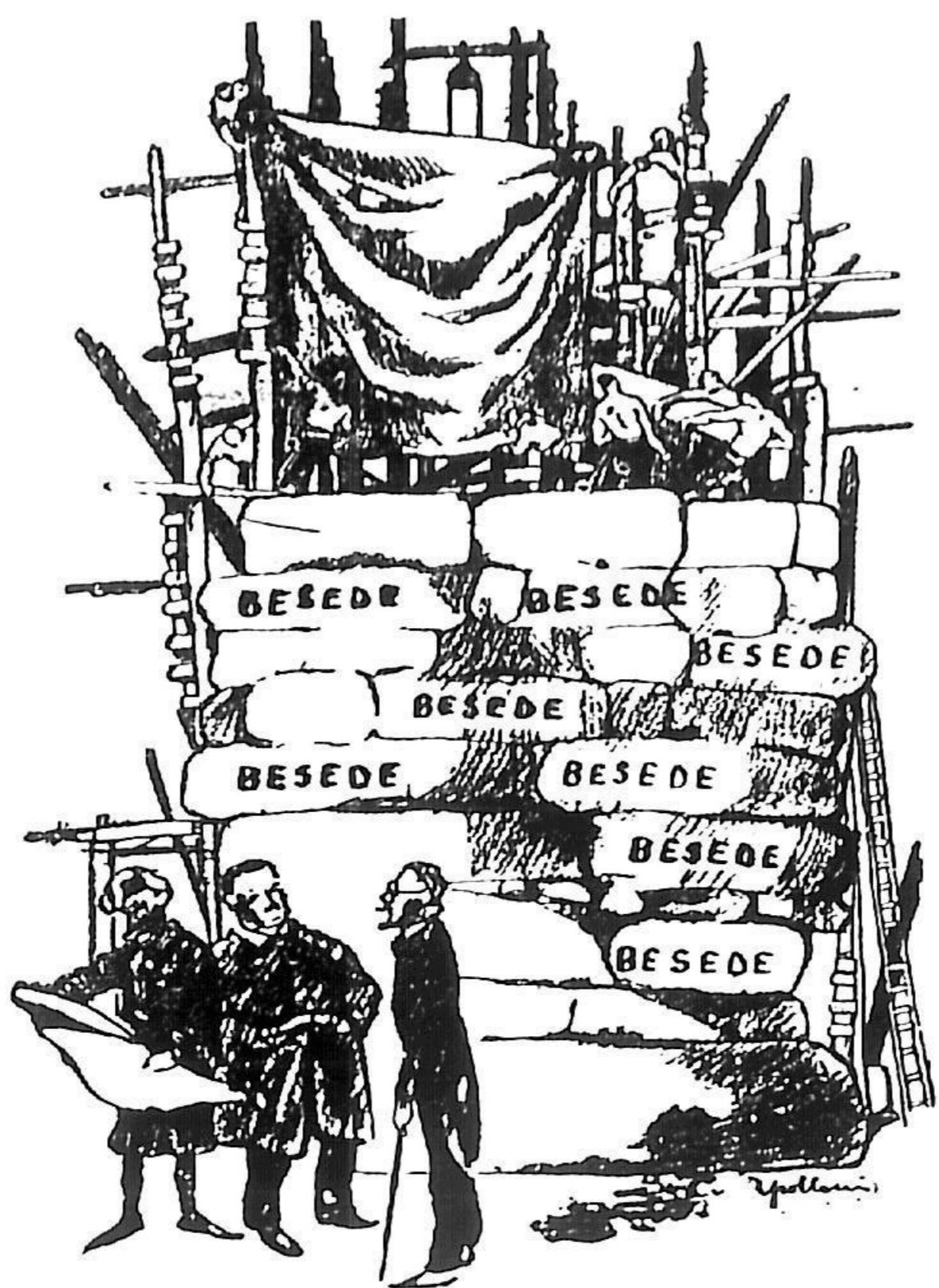
Izhaja dne 1., 10. in 20. vsakega meseca. Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. Tiska Narodna Tiskarna. Izdajatelj in odgovorni urednik France Bevk. Cena glasov: 1 milimeter visocine v širini enega stolpa L. 30, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, osmrtnice, vabila, naznanila itd. vrsta 1 L. - Celoletna naročnina 15 L. - Za inozemstvo 22.50 L.

Leto III. GORICA, dne 1. avgusta 1924. št. 22.

Konferenca vsak dan ena - plodovita ni nobena.

Konferenca vsak dan ena, plodovita ni nobena; daj v Tokiju, daj v Parizu, časih daleč, časih blizu. Kar vrti se svet okoli, to ni še nikdar bolj, svet so vzeli pod rešeto, presneto. Zdaj mu dajo no lice, kaj le kaže, nič resnice. Zdaj mu dajo opet drugo, ojno seje n pa kugo. Obraz tretji naredijo, a sleparstvo,

goljufijo. A bi radi naredili, svet po volji in po sili. Zbirajo se diplomati, golobradi in bradati. Vmazani so dolgi prsti, govorijo vsi po vrsti. Vsak blebeče kot mu kaže, zdaj zavija, zdaj se laže. Ta obljublja in prisega, vse na eno karto tvega. Zmažejo sto pol papirja. Vse račun je brez oštirja. So podpisi, so pečati,

so besede, diplomati, ah jedva dan preteče, že podpis jim vsak odreče, odletijo vsi pečati, spet zbero se diplomati. Spet besede govorijo, spet krilatice letijo. Spet podpisi in obljube, pridobitve, in izgube. Komaj pa par dni preteče, že držati to več neče.

So dejali: Zdaj zgradimo spomenik, ki

posvetimo angelju ga nura, sprave, v čast svobode ljudske zdrave. A ko vznožje so gradili, so besede le rabili, je dejanja b'lo premalo in ni trdne stavbe dalo. Če v načrtu lepo delo naj bo dober tek imelo, treba je do tal podreti, stavbo znova vso začeti. To vam čuk na paleci pravi, ki ima še sol v glavi.

Ljubezen in trgovina.

Sladki Emil je pomočnik v trgovini z mešanim blagom. Ker je enz usesa zaljubljen, pi se sveti izvoljenki vroče za ljubheno pismo. Pri tem delu pa je pogosto prekinjen od kupovalcev, ki jim mora postreči. Njegove zapisane in izrečene besede bi bile te-le:

Moja ljuba, sladka Mici!
Srčno se zahvaljujem za tvoje...

»Marmelado?« Prosim, mi dostiiva gospa...
Jaz ti hočem takoj...

»Za pet lir gijati želite, go-spedična?«
Srečen sem, da sem te dobil. Tvoje araz, me navdusujejo slednji dan, tvoje ustnice so enake...
»Pol kg slamine? Tukaj pro-sim.«
Tvoj nosek je...
»Kislo kumarico želite? Pa-koj!«
Tvoja polt je...
»Časopisni papir kupišno. Kar prinesite ga.«
Dih s tvojih usten je ka-koj...
»Kislo zelje smrđi nek...«

Za vsako vporabo ga vam ne priporočam, gospa.«
Od tvojih las gre duh...
»Malo sira, prosim lepo!«
Tvoj čudoviti stas je sličen...
»Salami nam so žalibog zmanjkali.«
Tako lahko razumeš, da pla-vam v morju...
»Slanikov imamo dovolj.«
Kako te rad imam in bi ti cepil...
»Če nimate denarja, tedaj iz kupčije ne bo nič.«
Misel na tebe mi daje moč...
»Maslo je sveže, pravkar smo ga dobili.«

Kako se vesel'm nedelje, ko bom slonel na...
»Gosja prsa so samo še ena. Če želite...«
Zdaj pa končam, zakaj...
»Škatlje za voščilo za čevlje morate imeti vedno zmrte, go-spod!«
Pošiljam ti tisoč pozdravov in...
»Te klobase vam toplo pri-poročam.«

Tvoj zvesti
Emil.

Gorica, dne 1. avg. 1924.

Res je nastopila doba kislih kumaric, čas, ko možgani vrejo, ko se vse topi v najhujši vročini, ko se vsaka misel izjulovi, še predno se je do dobrih porodila. To je čas, ko je za uredništva najtežje še v dobi, ko ni bil v veljavi novi tiskovni zakon, ki je zelo prijazen zaveznik kisle kumarice, ker ta sušo, ki navadno vlada, še podvoji stem, da ne pusti pisati, kar in pa kakor bi kdo hotel.

Vendar se letos ta čas ne občuti tako hudo. V prvi vrsti je letošnje poletje prav malo podobno drugim poletjem, ker je tako vođeno, kot možgani marsikaterega diplomata. (Imenujemo nobenega ne, ker ne vemo, kateri so državni prijazni in kateri neprijazni, da ne trčimo z zakonom v ne ljubo navskrižje.) V tem prevodenem poletju se je za ta ali oni pokesal, da ni vzel po čitnic spomlad, ali pa kar po zimi, ker bi bil tedaj gotovo naletel na mnogo ugodnejše vreme, kot pa sedaj. Tudi se je gotovo mnogi pokesal, da je kupil letno obleko mesto zimске in da je sploh šel na letovišče, ker bi se ravno tako lahko doma oblekel v kopalno obleko, se opral po nekajkrat na dan v naravnem tušu in se šel gret na domačo peč pri odprtem oknu. Tako bi užival hkratu pršno, toplo in pa zračno kopel. Po leg tega pa bi mnogo prihranil.

Radi mraza tedaj, ki smo ga tu imenovali, je to poletje zmanjšalo in skrajšalo dobo kislih kumaric. Po drugi strani pa je doba kislih kumaric skrajšalo na ničlo še dejstvo, da se to poletje dogodki kar prehitvajajo.

Najprvo umor Matteottija, potem aretacije, preiskave, iskanje trupla, napolčevanje, prisega milice, normalizacija razmer, omejitve tiskovne svobode, vstaja v Mehiki, kriza v Jugoslaviji, Orjuna, incidenti na meji, konferenca v Londonu, in za Čuka še posebej dekleta, ki rada in mnogo plešejo to poletje, po drugi strani pa fantje, ki vasujejo... Pa recite potem, da je to še doba smrdljivega jajca, ki ga je usoda zagnala človeštvu v obraz. Kisla kumarica pa s tega mesta slovesno protestira, da bi tako spačeno, mizlo in burno dobo imenovali ravno po nji. To ne gre, to pa ve tudi Čuk na palci.

Zadnje čase je baje preiskava o umoru Matteottija tako zelo napredovala, da se o blast boji, da ne bi se listi preobjedli in preobložili od preobilega gradiva, ki ga presjemajo o tej zadevi, zato so prepovedali tudi rimskim listom, da ne smejo poročati več o preiskavi. Čuk na palci sicer ni rimski list, toda se bo nadalje, kar se njega samega tiče vseeno držal te prepovedi. Gvišno je le gvišno, je dejal kmet, ki je pri solnčnem pol dnevu vzel dežnik na polje.

V Jugoslaviji se zdi, da imajo zopet nekaj časa mir pred novo krizo. Bič je prešel iz rok v rok. Upamo pa, da bo ta vlada trajala vsaj čez ljubljanski velesojem. Če bo trajala dalje, bo pa še boljše, naj boljše pa, če se postavi enkrat ta ali ona vlada na tako trdne noge, da bo nadalje miru več nego boja, več bogastva nego ubožstva in več notranje in zunanje moči nego šibkega prepiranja. Pravijo sicer, da flisi svoje otroke ljubi, ki jih tepe. Pri vladi pa to ni tako, to trdi ČUK NA PALCI.

„Kovač.“

Neki učitelj je ubijal svojim učencem v glavo zgodovino novega zakona. Da bi spoznal njih, razsodnost, je vprašal prvega učenca:

„Kako se je imenoval oče Cebedejevih sinov.“

„Ne vem.“

„No, kako se imenujejo otroci tvojega soseda?“

„Kovač.“

„In njih oče.“

„Kovač.“

„Kako se tedaj imenuje oče Cebedejevih sinov?“

„Kovač.“

Se ena o Laskarju.

V »Lovcu« l. 1922 sem čital, kako je naš Laskar nabrisal orožnika in mu dal zibati srnjaka, ki ga je bil zgodaj v jutro ustrelil, pa ga je v naglici skril v zibel in ga dobro pokrtil, da se »rievče ne bi prehladilo, ker ima gliste in vročino.« — Naj še jaz povem eno o tem prebrisanem divjem lovcu, ki se še danes veseli najboljšega zdravja in večne žeje gorl visoko na Caelci.

Laskar je imel že zopet lišno preiskavo, ker je bil — sevé po krivici — na sumu, da je streljal srnjaka, pa je s puško in s plenom srečno ušel »haspuodu feršnerju,« ki ga je zasledoval. — Srnjaka orožniki niso mogli najti, pač pa nujasto puško v postelji skrito, na seniku pa neko vrsto predpasnika, obšitega z mahom, in veliko, izdolbeno gobo, katero je Laskar natikal na glavo, da ga človek ni mogel spoznati, ko je na drevo naslonjen prežal na divjačino. Pri preiskavi je zatrjeval in se pridušal, da ne ve, kako da je prišla puška v njegovo ležišče, še manj pa predpasnik in povsem originalno pokrivalo v njegov senik. Ali možje posta-

ve povabijo »lovca« na sodnijo v Ajdovščino.

»Ali poznaš to orodje?« ga vpraša sodnik.

Laskar vzame previdno orožje v roke, se dela kratkovidnega in vzdigne puško prav blizu oči: »Jeh pruos'm, hnadlivi haspuod rihtar, to je ana stara, rjava — pišala!« —

Sodnik: »S to puško streljaš snjake in kar ti pride pred cev!« —

Laskar: Pruos'm, to pej nej reisl — Pruos'm od zamire, hnadlivi haspuod rihtar, vejo, jest takuo slabuo vid'm... Ja, lo s'm biu še mlad in zdrou, s'm žie kejšnemu hamzu in srniaku »zasmedu.« — Zdej s'm star, nadliši in prou slabuo vid'm. Nejs'm več za tak meštir.«

Sodnik: »Kako -- pride ta puška v tvojo posteljo?«

Laskar: »Pruos'm od zamire, haspuod rihtar, so žie moji fantinci nejši to rjava stvar kie v gojzdu, nej so to skriti. Pej jest s'm fantincem nlm'r (vedno) dluu in žugu (žugal), de se tejšno arodje ne smej mejti v liši... Jem buom žie pokazu s pal'co, ko pridem domu na Goro!« —

Sodnik: »Kaj pa pomeni ta izdolbena goba in ta obleka, z mahom našita?« —

Laskar pregleduje oboje in reče z nedolžnim glasom: »Vejo, takuo se skrivajo »raubšci«: s »hirtanom« (predpasnikom) se predpaše, haubo natakne na glavo in čaka. Ne vidi ha ne žyati (žival), ne haspuod feršner, ne haspuod rihtar. Samuo kejš'n d'it'r nes ha zavoha in oblaja. Pred leti, ko s'm šie jest »raubšicu,« s'm jemu glihi takuo... Tole le pej nej muoje; žie žie kejš'n lovski tat tole le pr'nesu na moj sejn'k, de b'me pr' pravu ob muoje duobno ime, ka no dan's l'dje od hličirja, vejo, haspuod.« ...

Pravili dokazov res ni bilo, da je ta maska Laskarjeva. Ozdarjev jazbečar je sicer dolgo voltal okoli mogočnega bukovega debla, kjer je stal tat, a ko je dobil močno brco s podkovanimi čevlji, jo je jazbečar z glasnim »jou-jou-jou« odkuril in gozdar je zopet izgubil sled. Poleg tega so bili domisleki, ali je bil baš Laskar, ali kdo drugi... Tako je sodnik kaznoval Laskarja zaenkrat samo »radi skrivanja starega, za lov neporabljivega orožja.«

Ko je Laskar dva dni pozneje veselo korakal, je popival pri Stokarijih in drugod... Gostje so ga popraševali, kako da je izpadla obravnava. »Hm, žie nejkam duobro, vejte sosedje, ker so haspuod rihtar in feršner halant l'dje; orožniki so žie buod' od hličirja; pišjo so mi vzjeli, nej, imam šje dveji skriti v gojzdu... No, 48 lir'c so mi dali, pej nej b'la nobena ne zlatu ne srebrna.« ...

Tat pri spovedi.

Duhovnik (tatu): Kaj si grešil?

Tat: Kradem. (V tem je izmaknil spovedniku uro iz žepa.)

Duhovnik: Kako, kradeš? Kradel sem, reci!

Tat: V resnici: Kradel sem. (Uro ima že v žepu.)

Duhovnik: Kaj si ukradel?

Tat: Uro.

Duhovnik: Vrni ukradeno blago!

Tat: Nate. (Ponuja mu uro, ki je ukradeno uro.)

Duhovnik: Ne meni, tiste mu, ki si jo ukradel, jo dej nazaj.

Tat: Ponujal sem mu jo, a jo noče.

Duhovnik: No, potem jo obdržil.

SLIKARICA PLASTIKA.

»Ta slika je mojstersko delo plastike, vidiš, Erna.«

»Oh, ljubi moj mož, eno sliko od slikarice Plastike morava tudi midva imeti.«

MED ŽENSKAMI.

»Moj ženin jo mnogoobetajoči mož.«

»Moj mož je bil tudi mnogoobetajoči ženin, a izpodrl je silno malo.«

Ponesrečeno potovanje v Trst.

Družina mi je napolnila denarnico z naslovi in potrebšččinami za hišo, da jih nakupim v Trstu. Ker sem v tej vročini lahko oblečen, sem jo vtaknil kar v zunanji žep. Umevno je, da sem resnično prispel na mesto brez nje. Le dežnik mi je ostal, ker je bil velik, zdrapan in prevezan z špagi, da se ni sesul. Tega bi se bil rad rešil. Zato sem ga kar pustil v kotu pri blagajni na kolodvoru. Toda poštenci ljudje so vpili za menoj in mi ga prinesli naproti kot palico škofu. Tudi v vagonu nisem imel sreče da bi se ga rešil. Stopil sem v kavarno in naročil kavo. Natakarji so vpili: Es pres. Bal sem se, da kličejo orožnike na »espres«, pa sem jo kar popihnil iz kavarne brez marke. Prinesli so jo za menoj. Ves obupan stojim k morju in jo zaženem na vso moč na sredo vode, da mi je v hlačah nekaj zahreščalo. Naenkrat sem zagledal tega škrate, kako majestetno je plavala zopet proti meni. Bežal sem proč. A — na mahi me potreplje po rami orožnik, kozoč z prstom na maro. V tistem hipu sem bil ob 5 lir, in od strahu tudi ob — hlače. Šel sem v kopaljo, da se vsaj za silo osužim. Ko sem se oblekel, sem razočaran zagledal, da mi je on, ki mi je denarnico brez denarja pobasal, iz golega maščevanja knofe porazal od hlač. Tako hajdi k krojaču in dai pet lir. Šel sem nato k brivcu. Ves nervozen me je očistil in potem stopil v kot in napravil malo potrebo. Začuden ga vprašam zakaj. Odgovoril je, da gre konec meseca proč. »Jaz grem pa takoj,« sem rekel in opravil veliko potrebo v nasprotnem kotu. Orožniki so mi sledili in me pred vrati vstavili, naj se legitimiram. Jurče sem. Jurče, s Camposanto pri Gorici Orožniki so prebledeli in zbežali mišče, da se vicam in sem od mrtvih vstal. Grem k obedu in izberem na jedilnem listu to, kar je bolj po cenii. Pa so mi prinesli kakih 10 kg kosti. Ko sem si lačen hotel vsaj malo odrezati, mi je zdrsnilo vse skuraj pod mizo, kakor da bi se arsenal sesul. Plačal sem 15 lir škode in lačen ter izmučen odceiral domov, ne da bi kaj opravil ali nakupil. Če me še kdaj srečate, da bi šel v Trst, mi recite, da sem osel, če že zdaj nisem!

iz Mandelance.

Pozdrave pa zabave voščijo obilo.
Vipavkam in Vipavcem, na vsem Čuka bravcem sledeči kumpaci:
Mirko s Svinega; Furlan, ki čaka ga zamlan in Gašperinov Jože, ki skočil rad bi iz kože. Pa tudi Jagrov Tone, ki »manža« makarone. Suštar z Brji, Jože Brie, pošljata tud' par vrstic. Pa iz Žabelj Makovc Venče

pozdravlja svojo ženca, in brat njegov še zraven pošilja svoji — amen!
Pa tudi Polde Samec, naj bode Čukov ziranec. In Lojze tudi Krtov firtov je oprtov; kulrar ni, ker na vagon meče vsaki dan karbon.

Sosed Ludvik tudi vsak dan drugo ljubi: Liden Anton iz Vasi, poznate ga, da rad ne spi. Naš preljubi pa Fabjan pravi, da ostane sam. Nazadnje pa še Mihelj Fran ostane tisti kot je nekdanj pel cigan.

Nova iznajdba za cestni promet,

Gospod Pik je šel v mesto, gospod Pok pa gluh takó, gospod Pik bi šel čez cesto, a se zli mu preživó.

In se pelje »motovilo« pravijo avtomobil. Saj nevarno bi ne bilo, a vrne pravi: te bom ubill!

Drugo tam, to je »pertikele«, trečjo pa je kar koló. Je nevaren motocikel, a s kolesom bi še šlo.

Ali potlej so kočije in na koncu še tramvaj, pomoči za Pika ni jo, saj bo moral še nazaj.

Pok je mož bistrejše glavo, misel zdaj ga spreleti, ko se Pik ne zmisli prave, naglo on pomoč dobi.

Res iznajdba je velika, rabi svet jo naših mest, to vam kaže naša slika, kak zdaj pride se prek cest.

STANOVANJSKA BEDA.

Neki kaznjeneec se je javil v jetnišnici, da prestane kaznen.

»Nič ne bo«, je dejal vrtar. »Vse je prenapolnjeno.«

»Taki ste,« je dejal kaznjeneec in se hudoval. »Ali hočete tedaj, da si najmem privatno sobo? Če mi ne odkazete takoj celico, Vam povem, da grem na stanovanjski urad.«

MODERNO.

Dekle, ki pelje mačka v vozčku, sreča gospa ter jo prasha: »Jej, jej kako lep otrok, kdo je njegov oče?«

Dekle: Tega ne vem še, je šele jutri obravnaval!

RAZBOJNIŠKI NAPADI.

V Žabji vasi so udrli razbojniki pozno po noči v samotno hišo in zahtevali od prebivalcev denar.

Kmet, ki je ležal v postelji, mejtem ko je imela njegova žena še opravila v hlevu, je hotel skočiti s postelje, a razbojniki so ga prisili z napetim samokresom, da je ostal v blazinah. Po dolgem iskanju so šli razbojniki s par sto lirami, ko jim je kmetica prisegavala, da nimajo niti vinarja več v hiši. Ostalih tisočakov tedaj niso dobili, ker je kmet ležal na njih, bili so namreč zašiti v blazino.

PTIČ V GLAVI.

Učitelj: Naštej mi nekatere ptice, Potočnikov Jože!

Učenec mu našteva imena ptic.

Učitelj: Dobro. Toda ptiča, ki ga imam jaz v glavi, še vedni nisi imenoval.

PRI VAJI V GLEDALIŠČU.

»Ne, gospod režiser, te uloge morate pa že trdeje prijeti; tu še mnogo manjka.«

»Kaj pa, gospod ravmatelj?«

»Pred vsem manjka, posebno v sceni, ko junak umira — življenja in zopet življenja.«

PRI ZENITOVANJSKEM POSREDNIKU.

Smubec. Na vnanjost ženske ne dam mnogo. Glavno je, da ima notranjo vrednost.

Posrednik. O, saj jo ima. V svoji mladosti je požrla cekin za deset kron.

NOVA VZGOJA.

Gospa Števnikova je vzela vzgojiteljico za svojega malega sinčka. Včeraj je bil prvi dan službenega nastopa in pri tem je gospa Števnikova dejala novi vzgojiteljici sledeče besede:

»Jaz sem Vas vzela v službo v prvi vrsti radi tega, draga gospica, da oblikujete dušo mojega otroka. Razumete? Delo na duši mojega sinčka, to je glavno. Vse drugo je postranska stvar. Najboljše bi bilo, da začnete takoj. Pri tem mu lahko zakrpate — hlače.«

RESNIČNA.

Gospodična Eliza je bila že precej v letih, toda vseeno bi bila rada vjela kakega možička v svoje mreže. Nekoč je dejala svojemu spremljevalcu:

»Verujte mi, naj bo telo še tako staro, srce ostane vedno mlado.«

»Da; toda žalibog, da srca ne moremo videti.«

Nerimane vesti iz Rima in iz sveta.

Pravijo, da je londonska konferenca, ki se danes vrši, ravno tako polžja, kot so bile vse ostale konference, ki so se vršile po božjem svetu. Razlika je samo ta, da je konferenčni polž dobil daljše roge.

Pravijo, da se nekateri oblastniki vzdržujejo na svoji vladi samo z umetnim sredstvom, ki je to le: Slamnat mož, oblečen v ruskega boljše vika, grdo našemljen, ki ga kažejo množici, ki nima ničesar izgubiti, a se boji za svoje premoženje.

Pravijo, da so zadnje čase zatrdno mislili, da bo zletela vlada kot zrača hruška liberalcu Salandru v nastavljeni predpasnik. Pa sad še ni bil dozorel in je za lisjaka zaenkrat grozdje mnogo prekislo.

Pravijo, da je bilo pred mnogimi leti, ko je del sedanjje Italije ječal pod avstrijskim jarmom, bilo mnogo rodoljubnih Italijanov zaprtih in proganjanih, ker so neustrahovano zagovarjali svobodo tiska kot svobodoljubni Italijani in ljudje.

Pravijo, da hodi Diogones zopet po svetu in išče normalizacijo v državi. Da bi našel človeka, je obupa že davno.

Pravijo, da bi moralo biti na tem mestu nekaj zapisano, za kar bi bilo potrebno posebno oblastveno dovoljenje; ker pa prazen prostor neljubo moti oči, zato ga izpolnjujemo s temi besedami.

Pravijo, da je v Jugoslaviji prenehala takozvana »griza«, kakor že imenujejo to epidemijo, ki redno napada glavo vsega — vlado. Danes smo približno tam, kjer smo svojčas bili. Ali se bo kolo zopet nazaj vrtelo, ali se bo obrnilo naprej? Tega še Čuk na palci ne ve.

Pravijo, da so z novo vlado v Beogradu še Radičevci zelo zadovoljni. In če bi ne bili, bi jim tudi mnogo ne pomagalo, kot jim dol zdaj ni.

Pravijo, da se bo Radič (ki so ga v časopisju že dvakrat ubili), vrnil zopet v domovino. Ne ve se pa, ali pride kot tiho-tapsko blago ali s potnim listom.

STRUPENA TAŠČA.

Pretekle dni je žela moja tašča travo na Krasu. Pri tem delu pa jo je gad očil. Ljudje, ki so to videli, so mi priložili takoj povedati. Zjokal sem se in vprašal, če je tašča še živa.

»Še,« so dejali. »Ampak gad, ta je poginil.«

Zdaj šele sem pričel tuliti...

OBZIRNOST.

»Zakaj ti danes zvečer nočeš priti v našo družbo. Milia? Ali se bojiš žene?«

»Tega ravno ne. Toda ona me je že sinoči nabila. Da bi me morala še enkrat, tega v tako kratkem času kratko malo ne prenese.«

Težki računi.

»Stanko, koliko je polovica od 9?« vpraša učitelj v prvem razredu ljudske šole razvajene-ga in razposajenega sinka bogatega trgovca. Stanko misli, misli, a ne da odgovora. — »Nu, Stanko, odgovori!« ga opominja učitelj, kažoč devet prstov. Po dolgem razmišljanju se odreže raztreseni deček: »Polovica od 9 je kljuka!« — »Pazi vendar!« — »Vidite, gospod učitelj, ako Vam ponudim 4, se Vam bo zdelo premalo. Ako Vam ponudim 5, Vam bo na preveč in tako dobim »kljuko« v izpričevanju.«

Drugičrat dobi Stanko naslednjo nalogo: »Stanko, ako ti dam 3 orehov, potem pa še 3, koliko jih boš imel?« — »Imel bom 10 orehov!« dé Stanko. — Prof.: »Vendar: 5 orehov in še 3 orehov!« — »Ne pomaga nič, gospod učitelj, takrat imam jaz prav: ako mi date 5 orehov in še 2 povrhu, jih bom imel 10, ker dva imam že v svojem žepu.«

Naslednje leto dobi Stanko to-le vprašanje: »Stanko, tvoj oče posodi enemu prijatelju 800 lir po 5%, drugemu pa 400 lir po 4%. Koliko obresti bo dobival na leto?« — »Oprostite, gospod učitelj, moj oče ne dela takih kupčij, ko se zahteva kar 10 od sto.«

»Stanko, še eno vprašanje: Jaz potrebujem novo obleko.« — »Res je,« pravi učenec s pomilovalnim pogledom na ponošeno suknjo svojega učitelja. — »Grem k tvojemu očetu v trgovino in kupim 3.10 m blaga po 32 lir 50 stotink. Koliko bom moral plačati?« — »Oprostite, gospod učitelj, moj oče vam bo svetoval, da izberete boljšeга blaga po 40 lir, in ker niste baš debeli, Vam bodo zadostovali 3 metri, pa boste plačali 120 lir in boste zadovoljni.«

Pismo iz Francije.

(Iz Algrange Moselle)

Predragi Čukec ti, kako smo bili žalostni, dokler nas nisi obiskal ti. Tukaj je dirindaj in še marsikaj; vabijo nas na ples, to se godi slednji dan, a mi Slovenci, sinovi treznosti se še zmerimo ne zato. Mi smo zvesti sinovi Slave in ne zabrimo domačih tal. Ko si prišel ti Čuk do nas, smo se vsi radovali. Tako veseli že dolgo nismo bili, kakor ko si nas obiskal ti. Domačih deklet nikoli ne zabimo, fantov, bratov, sester tudi ne. Posebno ne žaluj-te ve mamice in vi očetje, ker se nam dobro godi. Pozdravljamo vsa domača dekleta, fante, sestre, brate, očete, matere, ženke in vse poznane prijatelje in znance.

Šavli Franc, Leban Ivan, Kovčič Franc, Leban Franc I., Franc II. iz Zadlaza in Zahar, Rutar Andrej iz Čaluga, Pintar Izidor iz Solkana.

Prisega.

O pokojnem sodnem svetniku T-cu, ki je bil navzlic svojemu resnemu poklicu znan tudi po svoji šegavosti, se pripoveduje naslednja anekdota:

Po celom poteku neke razprave je sodnik videl, da mora tožitelj »pogoreti.« Ta pa ni odnehal od svoje trditve. Ker so se pred 15—20 leti pred vojsko tudi najhujši pravdarji bali krive prisega in ker sodnik ni mogel s pričami dovolj dognati »pravnega stanja« cele zadeve, je vprašal tožitelja, ali bi se upal svojo trditvev potkrepiti

s prisego. »Ne samo enkrat, stokrat si upam priseči, da imam jaz prav!« — Sodnik ukaže prižgati sveči pred Razpelom in tožitelj — prebledi. Navzlic mrazu in burji zakliče sodnik: »Odprite še okna!« — »Čemu pa to, gospod sodnik?« Resnega obraza odgovori T-c: »Ali misliš, da bom jaz plačal šipe, ko pride hudič pri zaprtih oknih po tvojo grešno dušo, ko boš po krivem prisegal?!« — »A če je taka, se rajši ndam,« vzdihne krivični tožitelj in odneha od pravde in prisega.

JAGNJE.

Mož je prišel pozno domov. Da bi ženo potolažil, si je izmislil bajko.

»Ne smeš biti huda, jagnje sem priigral.«

»Kje ga imaš?«

»Ker ga je nerodno nositi domov, sem ga zopet prodal.«

»Kje imaš pa denar?«

»Tega sem pa zopet zaigral.«

Dolgapesem s Pivke

Poslušajte tole zgodbo, ki jo tukaj vam povem, potlej izrecite sodbo, kot poštemim gre ljudem. Zgodba ta je vaa resnična, saj jo dobro vsak pozna, je prav lepa in prav mična, ker mnogo zanimivosti ima. Pivka to je res dežela, daleč krog po svet' slovi, vendar ni dostaj imela, kar se zdajci v njej godi. Vedno Pivčan vse prenaša, ker je vajen na peklo, a pobožne žene naše vedno si žele nebo. Ker so pridne in pobožne, so izmislile tako, ker smo druge vse ubožne, ena naj bogata bol. Ker na Pivki še premalo vzornih pravih je vdovic, naj bi k drugim se pridjalo še najzaljšo vseh deklic. Zdaj zanima se vsak Pivčan kaj z dekletom bilo je, kdo da bila je ta ptička, kaj se z njo godilo je. Ko se majhna je igrala zila razne je stvari, ker med tem je tudi rastla, se se odprle ji oči. Videla je drobne ptice, tako skupaj letajo, kako stikajo glavice in si gnezda spletajo. V zraku letali komarji prav visoko do neba, in različni drugi pari

bili so po dva in dva. Tama na griču pa je stala njena hišica lepo, in deklica je dejala in si mislila tako: Če le jaz bi, kunštna bila, pomagala z lažjo si bom, ho vaa fara me častila, jez vesela vedno bom. V sanjah se ji je zardelo, da ji gladko vse bo šlo, pčla, godla prav veselo, se je stresalo nebo. Vsak živi po svoji plači, eden dela, drug berači, ona pa le je in je, nikdar delati ne gre. Vsak popoldan po obedu tam v opalti v drevoredu, pravijo si nje laži, vsak posluša in strmi. Vse device klepetajo, stace žene klepetajo, vsem žarijo se oči, če opalta zgovori. Pivški kmet rad vse porabi, da na svojo skrb pozabi raje slisi kaj novic, od najzaljše vseh deklic. Laži so tukaj le bolj redke, so navadne pripovedke, vsak zato jih slisi rad, saj jih samo edenkrat. Ko bi vedli žurnalisti, Čukecu podobni listi, bi nastal srdit prepir, kje teh kvant je pravi vir. Tu gode reči se take, preplašijo se junake, da navadno kar strme, nihče sveta si ne ve.

Toda vse kar Čuk zapiše, še svet' Peter več ne zbrlje, če priznava, da je res, vtakne kljun svoj krivi vmea. In sedaj več fara moja, kaj dolžnost je prava tvoja, da verjami da je res, kar jaz pravim ti danes. Jaz ti bom še drugo pravil, zraven pa še to dostavil, da naj vsak v opalto gre, se rožiči tam dele. Zvesto boate poslušali, veselo si roke podali rekli: Če je res tako, pa še mi tje pojdemo. Tam se vsak poti, preriva biti prvi vsak želi, kakšno je ta vdova mila, vsakega najbolj skrbi, Tako se množica preriva, krog in krog povsod drvi naša vdovica pa mila vsakemu se nasmeja. Dani je človeški rod intji in enak povsod, vendar tu in tam se sme, kar drugod se prepove. Fantje pojejo po noči, ona pa tako odloči, vsak naj malo poskrbi, da zgradi se hišica ml. Vai so to ji obljubili, da ji hišico naredili, da bo notri bivala, na blazinah spavala. Ker potrebna je reklame, naj se Čuk za njo zavzame, naj po svetu razglasi in pobira naj dari. Kuzalu pa je konec slave, če podlage nima prave. Kdor preveč navzgor leti, večkrat nizko obsedi. Ker potreba nje domača, se na slahče ji obrača, vdovica skrbi zato, da nič hudega ne bo. Kar se tiče dobre hrane, ima zemljice izbrane te po ceni podeli, da žlodec prazen ni. Ko nekoč je noč nastala je vdovica zbežala, in izginila je v noč od šampeterakih je koč. So ljubljariji, leteli, komaj da so jo še ujeli in privedli jo nazaj, ker ni brez nje v Šampetru raj. Stvar tako je bila končana, in skrivnost nikomur znana. Vdovica, kaj bo sedaj? Začela peti si nazaj? Čuku znane so skrivnosti ki jih ve le malo kdo, informacij ima dosti, dobro ve kaj in kako. Ta opalta je uganka a velika ne preveč samo le še — »volkas manjka, pa bo tale zgodbe preč.

Pozor! Kdor hoče in serirati v **KOLENDARJU „Goriške Matice“** za leto 1925, naj se zgleda v „**Narodni Tiskarni**“ osebno ali pisмено do dne 10. avgusta t. l.

LEPO NOVOPREUREJENE PROSTORE ima »Ljubljanska posojilnica« na Mestnem trgu šte. 6 v Ljubljani. Priporočamo Ljubljansko posojilnico našim čitateljem ter opozarjamo na oglas.

DOKTOR PRAVICE.

Doktor prava je na početni cah. Kmetje ga imajo v znani za doktorja — zdravnika. Ne kega dne vpije kmetica za njim:

»Gospod doktor, gospod doktor, svinja je bolna, noče žrti.«

Doktor: »Požrite pa vi njo.«

Tiskovna svoboda.

Za naše uboge liste dandanes slabo kaže, kar hoče, misli drugi, naj človek piše, maže.

Le vrag, ki časniki — zavidan bil kaj ni še? — kar mora piše z roko, kar hoče z rogom piše.

Se Čuk bi ga posnemal a rep njegov preslaven, za tako fino delo je malce nepripraven.

STRIC TEODOR.

Naš stric Teodor, je ona najbolj spoštovanih oseb v našem mestu in če bi bila tudi njegov, vnanjaj taka, kot je njegova notranjost, bi ga lahko vzela za vzgled. Stric Teodor pa ima letni plašč, katerega barva je v dolgem teku let, odkar ga nosi, tako zbledela, da bi se ga že vsak sramoval obleči. Kolikokrat smo mu že prigovarjali, naj plašč vrže med stare cape, toda zaman. Vselej je odgovoril: »Pustite me, saj tu vsakdo ve, kdo da sem.«

Pred kratkem je šel v glavno meslo, da obišče svojega rata, seveda v svojem pobletem in oguljenem plašču. »Aj, mu je dejal brat, »stemlplaščem pa res ne moreš po nastu.«

Stric Teodor pa je odgovoril: »Pusti me! Saj tu me itak nibe ne pozna!«

KJE JE PRAVICA?

Meinšič z Vitovelj je bil zelo izgubil eno svojih neštetihih prid. Obravnavo je vodil sodni četnik V-c, ki je še danes v službi. Ko je sodnik izrekel obsodo, s katero se obtoženemu Manjšiču nalaga, da plača v 14 dneh toliko in toliko svitlih krot in pravnine stroške, da se hgne prisilnemu postopanju, in naš M. napravil s svojim nedrskim klobukom v desnici velikrog po dvorani, z levico pa sje pfskjal za ušesi in vprašal: »Kje pa je pravica?« — Sodnik, ki je že pobiral kup spisov, mu odgovori: »Kaj? Vi iščete pravice pri nas? — Pravice nih ni več na svetu: umrli in so jo pokopali — Mi imamo le c. kr. paragrafe in po teh sinole.«

POKLON.

Tur (natakarici.) Vi ste tedaj takarica Rezi, o kateri sem šal že v vlaku pripovedovati Dobro. Povejte mi, katere dže znamenitosti je še videti tem kraju.

Pisma.

IZ TOLMINA.

Slovenski fantje, ki služijo pri 9. polku alpincev, bataljon Vičenca v Tolminu, pošiljamo domov svoje prisrčne zadnje pozdrave iz te naše ne ljube službe, katere smo se do dobra naveličali, starišem, bratom in sestram ter našim dekletom. Čas nam je določen, ko se vrnemo k vam na naše domove. Do sedaj ste se vi mučili, da ste nam poslali kokšno lirico, katera nam je lajšala vojaške težkoče. Vaš trud in vaša radodarnost vam upamo povrniti, ko pridemo domov. A tudi vi bratje in sestre ste nam marsikatero lirico pri-maknili, katera je nam prišla zelo prav v tej službi, za kar se vam lepo zahvaljujemo. Slednjič pustimo pozdrave s šleko vred vsem našim naslednikom letnika 1904. Res da imate »gavoto« novo in svetlo, a gotovo prej ko zapustite službo se boste z »gavoto« vred postarali. A tudi tebi, Čukce, se lepo zahvaljujemo, ker si nas vedrul in nam okajšal marsikatero urlico v tem preteklem času. — Markočič Alojz, Gorica; Lolk Emil, Črniče; Balsa Anton, Baturje; Skokar Franc, Batagelj Franc, Kamnjo; Trušnovc Rudolf, Ajševica; Purlan Gabriel, Mavhanje; Briščik Alojz, Briščiki; Svagelj Alojz, Breščak Alojz, Stanjel.

IZ TORINA.

Čisti slovenski in hrvatski avtomobilisti iz Torina pošiljamo vsem slovenskim dekletom najsrčneje pozdrave: Uršič Janko iz Kobarida. (Sledi 50 ostalih podpisov).

IZ TORINA.

Slovenski fantje od 92. pešp. prve kompanije iz Torina pošiljajo vsem starišem, bratom, sestram, fantom, posebno pa dekletom lepe pozdrave. Zdaj pa povemo, kak je vojaški stan; makaroni, pašta štata vsaki dan; le kosček mesa je vmes, a lupki, lupki nam so do ušes. Poleg tega pa po cesti marširamo, dolge marše delamo, laške frajle mimo gredé, pa na nas se nobena ne ozre. V kratkem pa odinemo na gore, kjer mrzel sneg počiva še.

Trpin Alojz, Zalkojca; Ambrož Fran, Rakitnik pri Postojni; Oulič Josip, Tomaj na Krasi; Oražem Alojz, Malo Ubelj-sko; Hrvatini Jožef, Mavraz v Istri; Marinčič Matej iz Klanca; Maljevac Franc, iz Skalnice; Peršič Jožef iz Košane; Muzica Anton iz Blatne vasi; Čebokli Janez iz Šmilhela; Klopčič Dominik iz Veržišča; Budanovič Anton iz Solina; Puk Anton iz Radgoza.

Dopisi.

IZ BARKOVELJ.

Vsa vas se raduje uspeha, katerega je dosegel znani sovaščan, motociklist »Zjele pl. Lačnavas« na Olimpijadih v Parizu.

Barkovljani so hoteli na poseben način proslaviti svetovnega prvaka ob njegovem povratku. Na kuortu pred njegovo hišo se je zbralo staro in mlado, pevsko društvo »Adrija« s predsednikom, zastava, motociklistični odsek, koledarsko in planinsko društvo, nogometni in plavalni odsek, mladinska godba pod režijo kapelnika Nandeta iz Paloževine. Na čelu vseh društev je bil Jupa Bertoja v fraku in belih rokavicah, z namenom, da bodo došleca pozdravili v imenu vseh zbranih.

Nenadoma pride vest iz Trnovega, da se je tam Barkovljanski motociklist pone-srečil. Ni čuda, da je vse vprek plakalo, posebno še, ko je došlo natančneje poročilo, da se je motor najnovejši sistem znamka »Puf« tako hudo pokvaril, da ni upanja na njegovo rešitev. Cilinder se je namreč, od prevelike brzine, s katero je »Zelje« vozil, razpočil.

Pri Karamalu v Pancerovcu, kjer je bil oficielen banket, so bili povabljeni vsi njegovi učenci, Pendla, Joso, Štrukelj, Garjup in še par drugih motociklistično in športno izobraženih ljudi; bila je žalost tem večja. Z rosnim očesom se je Pendla spominjal na prvega barkovljanskega športnika, kateri je donesl slavo cele vasi daleč tja v Pariz; pripomočamo ostalim, naj ga posnemajo.

TRNOVO PRI IL. BISTRICI.

V nedeljo popoldne se bo vršilo v Trnovem, na istem prostoru kakor preteklo nedeljo, pregledovanje za možitev godnih deklet. Gospodične morajo priti vse v kratkih krilih. Za sposobne bodo potrjene le tiste, ki so že izvežbane v ženitni stroki, druge bodo dodeljene raznim kategorijam. Ker je tukaj mnogo takih, ki se bodo ženili šele tri dni pred smrtjo, se bodo za iste odbrala tista dekleta, ki so imela ženitno razmerje s kakim »zvezdonoscem« in so bile slavno prepuščene nesrečni usodi.

Dekleta, ki so ob zaroki dobila v dar prstan, morajo tega prnesti s seboj. Če je bila katera dvakrat zaročena, vsakokrat z drugim in je dobila dva prstana, dobi za nagrado še tretjega, nakar bo avanzirala. Ljubezenska pisma se morajo tudi prnesti s seboj in jih predložiti pregledovalni komisiji, ki bo obstojala iz treh izvedencev in Čuka na palci.

DVOUMNO.

MOŽ (svoji ženi, ko gledata pogreb): Kako siromašen pogreb je pripravil trgov. Majer svoji ženi. Kako sijajno bi te jaz dal pokopati, moja draga!

S CASOM GRE.

»Zadnjič ste imeli polomljeno roko, danes imate pa pokvarjeno nogo; kako je to?«

»S pokvarjeno roko nisem mogel nič več priberačiti, zato sem jo zamenjal za nogo. Ljudje vsak dan več zahtevajo, treba je iti s časom.«

Do dne 10. avgusta je čas, da prijavijo 99. po-verjeniki »Goriške Matic« nabrane naročnike. Kdor pošlje naročnike po tem času, njihova imena ne bodo priobčena v imeniku.

EDINA V GORICI
odlikovana

TOVARNA KISA

FRANC KRALJ

v GORICI - Via Cappuccini 9

Izdeluje najboljše vrste kis.

V zalogi ima pristni višnji kis, kakor tudi drugi najboljši kis. Cenjenim odjemalcem se priporoča za obilen obisk.

CENE ZMERNE :: :: :: :: ::

:: :: :: POSTREŽBA TOČNA

— Kako drago je pivo l...

— A! kaj še! Cena je padla!

Mala piva stane 70 cent. velika pa L. 1.40.

— Kje pa?

— V sladoleđarni Baldini, Via Mazzini št. 1 (prej Via Municipio), ki ima tudi veliko izbero raznovrstnih sladoleđov po L. 1.

kos. — Takoj grem tja!

Baldini sprejema tudi naročila na sladoleđ za veselice!

Trgovina z manufakturo ŠKODNIK ANTON

GORICA, Via Seminario 10.

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bala bodi!

Blago po nizki ceni, zadajl modri
prodaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovec Škodnik Anton, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklica,
trgovec, ki kupuješ mnogo hkrati
cefirja, oksforda in etamina!

„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Je
milo pridne gospodinje

Alli ste že plačali naročnino za čuka
na pal'ci za drugo polletje v znesku
Lir 7.50?

ZAŽELJENE POSEBNOSTI V POLETJU:

Sirup tamarindo, zrna, oranžen, ječmenast, framboa menta a L. 6.25 kg.
Milanski Bitter - Fernel - Žejogasilac al Selz a L. 14.50 stekl.
Turinski Vermouth, bell Vermouth - Žejogasilac al Selz a L. 5.50 stekl.
Jajčasti Crema Marsola, okrepečevalen za šibke a L. 12.00 stekl.
Likerji Sibilla vzorec Strega - Tunik idealen al Selz L. 13.00 stekl. 7/10.
Marsola Tropani extra Supperiore L. 4.50 stekl. 7/10.
Belo ital. vino 12 stopinj a L. 4.00 stekl. 2 litra.

Žgavnica likerjev v Gorici, trg Sv. Antona starega št. 7.

Popolnoma varno naložen denar

v JUGOSLAVIJI

Ljubljanska posojilnica

r. z. z. o. z.

v novopreurejenih prostorih

Mestni trg 6 v Ljubljani Mestni trg 6

sprejema vloge na hranilne knjižice

in tekoči račun, jih obrestuje po

8%

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpovednim rokom.

Obrestuje tudi višje po dogovoru.

Pozor! Pozor!

Za poletno sezono, velika izbira
kambrika, perkala, zepirja, in krepa
volne za moške in ženske obleke. Ve-
lika zaloga vsakovrstnega perila za
novice in birmance,

Felberbaum & Rolich

Corso Verdi št. 7.

(prej HEDŽET in KORITNIK)

Na drobno!

Na debelo!

Manufakturo, perilo, izdelane obleke, pisarniške po-
trebščine in papir

po cenah brez konkurence

kupite pri dobroznani tvrdki

BRATJE MOSE

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Velik sejm za čevlje

v GORICI

Via Garibaldi št. 4

Razprodajne cene.

Otvoritev 11. avgusta

Velikanska likvidacija!

Elija Čuk

Gorica - Piazza Cavour št. 9
priporoča

slavnemu občinstvu v mestu in na de-
želi svojo bogato zalogo in veliko izbero
najboljših BIANCHI in ALTEA dvo-
koles. Šivalne stroje priznanih tvrdk
TITAN in PFAFF, kakor tudi municijo
in vsakovrstno orožje. Kdor kupi šivalni
stroj, se ga pouči v delu umetnega ve-
zanja brezplačno, dokler ni zadobil
popolne prakse

Poslužite se pri njem
in ne boste se kesali, kakor
se njegovi stari odje-
malci ne pritožu-
jejo, temveč pričajo o točni
in solidni postrežbi.

VELIKE ZALOGE PO ZNIŽANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

Izreden trgovski dogodek. - Cene nižje kakor ob katerikoli likvidaciji.

Vsled dohoda velikanske izbere manufakturnega in drugega blaga, ki je te dni došlo, obveščamo svoje cenj. odjemalce, da se

VELIKANSKA PRODAJA

pod vodstvom in nadzorstvom centralnega ravnateljstva iz Milana - nadaljuje.

Cenj. odjemalci, ki mislijo nakupiti večje množine blaga, so naprošeni, da obišejo naše zaloge na netržni dan, in to zaradi tega, ker ob tržnih dneh se v naših zalogah nabere velika množina ljudi. Vsled tega je nemogoče da bi jih tako postregli kakor želimo, in da si izberejo tako blago, kakoršnega sami poželijo.

S. P. Tržni dnevi v Vidmu so:

TOREK - ČETRTEK in SOBOTA vsakega tedna.

Velika zaloga platna za moške in ženske. — Lovsko blago. — Izdelano perilo. — Platno. — Gobasto blago za gospe. — Platneno blago iz volne v vseh visočinah. — Prti. — Brisače in servietli »Fiandra«. — Maje iz volne in bombeževine. — Težke. — Zavese. — Blago za mobilijo. — Preproge in kuverte v vseh merah. — Opreme za neveste. — Celotne opreme za hotele, zavode in samostane. Blazine izdelane iz žine in volne.

POSEBNOST: BLAGO ZA DUHOVNIKE. — ^{DIR} EKTNI UVOZ VOLNE ZA BLAZINE.

VSAKO BLAGO, KI NE UGAJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE VZAME NAZAJ.

Na debeio in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.